

ПРАВОВА ОСВІЧЕНІСТЬ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Шевченко Б. Г., Сулим І.

Забезпечення країни висококваліфікованими кадрами вимагає від вищої школи активізації роботи з правового навчання і виховання. Низька правова культура, нерозуміння ролі права, невміння застосувати правову норму знижують соціальну активність, професійні знання і вміння будь-якого майбутнього спеціаліста, а нині студента [2].

Правова освіченість — це наявність у особи сукупності правових та професійних знань, поглядів, переконань, правових установок тощо, які надають їй можливість правильно оцінити соціальну роль права як рівної міри свободи, справедливості, захисту її прав і законних інтересів.

Сутність правової освіченості полягає передусім у тому, що особа знає свої конституційні права та обов'язки і відповідно до цього обирає той чи інший варіант поведінки, який не суперечить закону та характеризує її реальну підготовленість і можливість діяти зі знанням справи [1].

Зважаючи на потреби, продиктовані життям, акцент при навчанні потрібно робити на практичних аспектах, правах громадян та способах вирішення спірних правовідносин. Викладання дисципліни «Правознавство» для студентів має виконувати функцію не лише загальної освіченості, але й цілеспрямованої правової освіти, підвищення правової культури громадян України.

Ефективність — найважливіший показник, що характеризує роль правового виховання у підвищенні рівня правової культури і правосвідомості серед студентів.

Правова освіченість оптимізує систему правової освіти і захисту прав особистості, попереджає недовіру між різними верствами населення. Чим вищий рівень правової освіченості, тим якісніше і ефективніше правотворча і правозастосовна діяльність, тим більш досконале інституційне облаштування держави, діяльність його органів.

Правова освіченість — це наявність у особи сукупності правових та професійних знань, поглядів, переконань, правових установок тощо, які надають їй можливість правильно оцінити соціальну роль права як рівної міри свободи, справедливості, захисту її прав і законних інтересів.

Сутність правової освіченості полягає передусім у тому, що студент знає свої конституційні права та обов'язки і відповідно до цього обирає той чи інший варіант поведінки, який не суперечить закону та характеризує його реальну підготовленість і можливість діяти зі знанням справи.

Правові та професійні знання охоплюють знання положень, норм та принципів законів та підзаконних нормативно-правових актів.

Отже, застосування засобів, форм та методів правового виховання у навчальному процесі має бути систематичним та системним, саме це надає можливість сподіватись на досягнення належного результату.

Застосування кожного конкретного засобу повинно бути підкріплено використанням доцільної форми та методу правового виховання, доповнювати та взаємозамінити один одного.

Ефективність правового виховання є одним із компонентів механізму, що вимірюється досягнутим рівнем правової освіченості серед студентів ВНЗ [1].

Серед системних якостей студентів, які формуються у навчально-виховному процесі вищого навчального закладу, основними є: рівень сформованості правових знань, правових норм, правил, уявлень, поглядів, цінностей, ідеалів, відносин, почуттів, емоцій, переживань, настроїв, дій, вчинків, взаємин, звичок правової поведінки, навичок правового регулювання майбутнього фахівця.

Правова освіченість - це суспільно-політичне і правове явище, що характеризує всю структуру політичної системи держави і його життя з точки зору ролі права в суспільно-політичних процесах.

1. Зайчук О. В. Теорія держави та права: Академічний курс/О. В. Зайчук, Н. М. Онищенко. – К.: Юрінком Інтер, 2006. – 688 с.
2. Правове виховання студентів. // Педагогіка вищої школи// https://pidruchniki.com/70180/pedagogika/pravove_vihovannya_studentiv